

கலஞ்சியம் – சர்வதேசத் தமிழ் ஆய்விதழ்

Quarterly Peer-Reviewed Open Access Crossref Google Scholar
SJIF Impact Factor 4.355 Multidisciplinary International

: <https://doi.org/10.63300/kijs10sp02.2026>

Vol. 10 No. 02, September 2026 (Special Issue) p121-129 | Available online at: www.ngmtamil.in
Original Research, Paper – Peer Reviewed

நாட்டுப்புறப் பாடல்களில் இசைநயங்கள் (Musical Nuances in Folk Songs)

முனைவர் கி.கீதா,

இணைப்பேராசிரியர், தமிழ்த்துறை, நேரு நினைவுக் கல்லூரி

புத்தனாம்பட்டி – 621007, அலைபேசி – 9789165904

geethachand4272@gmail.com

Abstract

Rural folk hold the belief that ‘work is divine.’ Music serves as a source of relief whenever fatigue sets in during their labor; this very music evolves into poetry and is passed down through generations. It is only among rural people that these poems can be found in their authentic form. Conversely, a film song that mocks the traditional lullaby has become a symbol of urban life. These musical expressions resonate with the innermost feelings of rural folk. Their thoughts, yearnings, dreams, aspirations, and aversions serve as reflections of their culture and customs. From the moment of birth—through growth and the journey of life—until the final passage to the cremation ground, music and song accompany every stage of existence.

ஆய்வுச் சுருக்கம்

‘உழைப்பே தெய்வம்’ என்ற கொள்கையுடையவர் நாட்டுப்புற மக்கள். இவர்கள் செய்யும் தொழிலில் சோர்வு ஏற்படும் போது அதனை மாற்றத் தோன்றுவது இசை. அவ்விசையே கவிதையாகிப் பரம்பரை பரம்பரையாக வளர்ந்து வருகிறது. இக்கவிதைகளை நாட்டுப்புற மக்களிடையே தான் உண்மை வடிவத்தில் காண இயலும். தாலாட்டைக் கேலி செய்யும் திரைப்படப் பாடலொன்று நகர்ப்புற வாழ்வின் சின்னமாகிறது. நாட்டுப்புற மக்களின் உள்ளத்து உணர்வின் எதிரொலிகளாக இசைப்பவை. எண்ணங்கள், ஏக்கங்கள், கனவுகள், விழைவுகள், வெறுப்புகள் இவை நாட்டுப்புற மக்களின் பண்பாட்டு விளக்கமாகவும், பழக்க வழக்கமாகவும் திகழ்கின்றன. குழந்தை பிறந்தது முதல் வளர்ந்து, வாழ்ந்து சுடுகாட்டுக்குச் செல்லும்வரை வாழ்க்கையின் ஒவ்வொரு படியிலும் பாடலுடன் இசையும் இணைந்து இடம்பெற்று விடுகிறது.

கலைச் சொற்கள்

இசை நயம், தாலாட்டு, தாளம், மெட்டு, யாப்பு, சிந்து, கற்பனை வளம், உடுக்கை

முன்னுரை

‘பாட்டினைப் போல் ஆச்சிரியம் பாரின்மிசை இல்லை யடா’ என்றார் பாரதி. உரைநடையையும் இசையோடு படித்துப் பார்ப்பதில் இன்பம் கண்டவன் மனிதன். நாட்டுப்புறப் பாடல்களில் நிலைப்பெற்றிற்கு முதற் காரணம் இயற்கையில் தோன்றி வளர்வது அவர்களது இசை. எனவே தான் தொட்டில் முதல் சுடுகாடு வரை வாழ்க்கையுடன் இசை இரண்டறக் கலந்துள்ளது.

கும்மி, நடவுப்பாடல், அறுவடைப் பாடல், பொலி பாடல், கோலாட்டம் போன்றவை பலர் சேர்ந்து பாடும் கூட்டுப் பாடலாகும். இவ்வாறு பாடும்போது மற்றவர் கூட்டாகத் தங்களது ஓசையைக் கூட்டியோ, குறைத்தோ இசையச் செய்து கேட்பதற்கு இனிமையாக்கி விடுவர். ஒருவர் பாட பலர் சேர்ந்து பின்னர் பாடுதலும் உண்டு. சிலம்பப் பாடல், தெருக்கூத்துப் பாட்டு போன்றவை இம்முறையில் அமைந்தவையாகும். இன்றும் ஒருவர்க்கு ஏற்பப் பேசுகின்றவர்களை நாட்டுப்புறத்தில் கேலி செய்யும் போது பின்பாட்டுப் பாடுபவன், தாளம் போடுபவன், ஒத்து ஊதுபவன் எனக் கூறுவதுண்டு. தெருக்கூத்தில் வேடந்தாக்கி நடிப்பவன் பாடி முடித்தவுடன் அவ்வடியையே பின்பாட்டுக்காரர்கள் பாடுவார்கள். இவ் இடைவேளை ஆடுபவனுக்கு ஓய்வாகவும், அடுத்த அடியை நினைவுப்படுத்தக் கொள்ளவும் உதவுகிறது.

இசையொலிகள்

நாட்டுப்புறப் பாடல்களில் பெரும்பாலான இசையொலிகள் உண்டு. நாவால் ஒலியெழுப்பிக் குலவையிட்டு வரவேற்கும் பழக்கம் மதுரை, இராமநாதபுரம் மாவட்டங்களில் இன்றும் உண்டு. இசையொலிகள் பாடுவோரின் உணர்வு, சூழ்நிலைக் கேற்ப மாறுபடுவதும் உண்டு. உழவுப் பாடலில் ஏலேலக் குயிலே, ஏலேலங்கடிலேலோ, ஏலேலோ அன்னக்கிளி, பொலி பொலி பொலியோ, குலகுல குலலோ என்ற இசையொலிகள் இடத்துக்கேற்ப இடம்பெறும்.

பாரம் தூக்குவோர் ஐஏல், ஐலசா, ஏலேலம்படி ஏலம் என்றும், சாந்து இடிப்போர், வண்டிக்காரர் வேலங்கடி லேலோ என்றும், சாலை போடுபவர் ஏலேலோ ஐலசா என்றும், விறகு சுமப்பவர் ஏதில்லலோ லேலோ என்றும் ஒலியெழுப்பிப் பாடுவர். தாலாட்டு ஆராரோ ஆரிரரோ என்றும், ராராரோ ராரிரரோ என்றும் ஒலிக்கப் பெறும் இசையொலி அமைத்தது. இவ்வாறு பல்வகை நிலைகளிலும் பல்வேறு இசையொலிகள் நாட்டுப்புறப் பாடல்களில் காணலாம்.

மெட்டுகள்

நாட்டுப்புறப் பாடல்களுக்குரிய மெட்டுகளை ‘எட்டில் எழுதாக் கவிதைகள்’ என்ற நூலில் செ. அன்னகாழு அவர்கள் விளக்கமாக வகுத்துப் பகுத்துள்ளார்.

நடவுப்பாடல்

தன்ன னானே னான னன்னே

னானானே னானே னன்னே

கதிரறுப்புப் பாடல்

ஏலோ ஏலோ ஏலோலங்கடி
ஏலோ ஏலோ ஆமாச் சொல்லு

களையெடுப்புப் பாடல்

நன்ன னன்னே னான னன்னே
னானே னன்னே னானே னன்னே

கரகப் பாடல்

தன்னதன தன்னதன தனான

கும்மிப் பாடல்

தன்னனா னானன னானாலே
தன்ம் தன்னேனான தினம் தன்னானே

வண்டிக்காரன் பாடல்

தன்ன னன்னே னானே னன்னே
னானே னன்னே தினம் தன்னானே

நாட்டுப்புறப் பாடல்களின் இசை, பண்கள் இவற்றை ஆய்வு செய்த அறிஞர்கள் அவ்வப்பாடலுக்குரிய பண்களையும் குறிப்பிட்டுள்ளனர். இவ்விசையையும் பண்களையும் அறியாதவர்களால் பாடப்பெற்ற பாடல்கள் பாடுவோரின் ஆற்றலுக்கேற்றவாறு மாறி மாறி வளருமேயன்றி ஒரே நிலையில் அமைந்து விடுவதில்லை. தற்போதும் பாரதியாரின் ஒரு பாடலை பல்வேறு இசைகளில் பாடுவதைக் கேட்கிறோம். நாட்டுப்பாடலும் பாடுபவரின் ஆற்றலுக்கேற்றவாறு பல்வேறு மெட்டுகளைப் பெற்றுவரும்.

இசைக்கருவிகள்

நாட்டுப்புறப் பாடல்களைப் பாடும்போது உடுக்கைப் பறை, தப்பு, தம்பட்டம், பம்பை, ஜால்ரா, கஞ்சிரா, கரடிவாத்தியம், வில், மகுடம், டேப், கைத்தாளம், நையாண்டிமேளம் போன்ற இசைக்கருவிகள் பயன்படுகின்றன.

தாலாட்டுப் பாடும் தாய்க்கு நாக்கே இசைக்கருவியாகிறது. ராராரோ ராரிரரோ என்ற ஒலியே இசைக்கருவியின் ஒலிபோன்று ஒலிக்கும். குளத்துமேட்டில் கும்மியடிக்கும் பெண்களுக்கும் அவர்களது கைகளே இசைக்கருவிகளாகின்றன. ஏரோட்டும் உழவனுக்கு காளைகளின் மணி ஒலியும், கால்நடையொலியும் இசைக்கருவிகளாகின்றன. வண்டியோட்டிச் செல்பவனுக்கு மாடுகளின் சல், சல் என்ற சலங்கை ஒலி இசைக் கருவியாகிறது. துணி துவைக்கும் வண்ணாத்திக்குக் கல்லில் அடிபடும்போது எழும் ஒலியே இசையாகிறது. படகோட்டிக்குத் தண்ணீர் தள்ளும்போது ஏற்படும் சளக், சளக் என்ற ஒலியே இசைக்கருவி ஒலியாகிறது. இவ்வாறு இயற்கைக் கருவிகளின் ஒலியிலேயே அமைதிகொண்டு பாடுபவர்களும் உண்டு.

நாட்டுப்புறப் பாடல்கள் யாப்பமைப்பில் சிந்து வகையைச் சார்ந்தவை. சிந்து, சமனிலைச் சிந்து, வியனிலைச் சிந்து, நொண்டிச்சிந்து, வழிநடைச் சிந்து, ஆனந்தக் களிப்பு, காவடிச் சிந்து, வளையற் சிந்து, தங்கச் சிந்து, சேவற் பாட்டு, வளையற் சிந்து, தங்கச் சிந்து, பாங்கு, கும்மி, இலாவணி, ஏசல், ஏற்றப்பாட்டு, உடுக்கைப்பாட்டு, ஒப்பாரி, தாலாட்டு எனப் பலவகையாக வழங்குகின்றது. நாட்டுப்புறப் பாடல்களில் இடம்பெற்றுள்ள சிலவகைகளின் அமைப்பைக் காண்போம்.

தன் மனைவியின் மீது குறைகூறும் தாயிடம் மனைவியை அனுசரித்துச் செல்லுமாறு தாய்க்கு மகன் கூறும் அறிவுரை இப்பாடலாகும். இது இருசீறடி இரண்டும், தனிச் சொல்லும் பெற்று வந்த சமனிலைச் சிந்துவாகும்.

”முல்லையரும்படி நீயெனக்கு – சின்ன

மூக்குத்தி நத்தடி நானுனக்கு

முல்லை யரும்புக்கும் மூக்குத்தி நத்துக்கும்

மோகமுண்டோ முத்த வீராயி”

இது ஒரு காதல் பாடல். இப்பால் முச்சீரிரட்டை சமனிலைச் சிந்துப் பாடலாகும்.

சிந்துப் பாடல்களில் சீர் வேறுபட்டு அமையுமாயின் வியனிலைச் சிந்து எனப்பெயர் பெறும். ‘காஞ்சாகிபு சண்டை’ப் பாடலில்,

”பிரட்டனொரு தலையிருக்கு மானால் – அவன்

பிடிப்பானடா எப்படியுந் திசைமதுரைக் கோட்டை

பிரட்டனுட தலைவிழுந்து போனால் – அப்போ

பருந்தெடுத்த குஞ்சல்லவோ மம்முதலி சாய்பு

என்று இடம்பெறும் வரிகள் வியனிலைச் சிந்து எனும் பாடலாகும்.

வழிநடைச் சிந்து

”பாரடி நாமக்கல்லுப் பேட்டை – அங்கு

பாங்காய்த் தெரியுது

மலைமேலொரு கோட்டை

சேரடி திருச்சி சேலம் ரோட்டை – தாண்டிச்

சென்றால் நாமக் கல்லதனைச்

சேருமிந்தப் பாட்டை”

இவ்வழிநடை சிந்து பாடலில் முதலடி மூன்று சீராகவும் இரண்டாம் அடி நான்கு சீராகவும் அமைந்துள்ளது.

நொண்டி சிந்து

”காவிரிப்பூம் பட்டினமாம் – அதில்

கனத்த வணிகர் செல்ல இனத்துதித்த

மேவிய மாசாத்து வானென்பார் – பெற்று

மேவளர்த்த மைந்தனென்பேர் கோவலன் என்பார்”

இப்பாடலில் முதலடியில் இரண்டு சீரும் அடுத்த அடியில் மூன்று சீருமாக வந்துள்ளது. இவ்வோசையமைந்த பாடல்களெல்லாம் நொண்டிச் சிந்து வகையாகும். பாரதியார், பாரதிதாசன் பாடல்களில் இவ்வோசையமைந்த பாடல்களைக் காண்கிறோம்.

ஆனந்தக் களிப்பு

முதலடியில் மூன்று சீரும், இரண்டாமடியில் நான்கு சீரும் அமைய வரும்போது வேறுபடும் ஓசையினால் இவ்வகை, ஆனந்தக் களிப்பு எனப் பெயர் பெறும்.

”தந்தன னத்திலோ ராண்டி- அவன்

நாலாறு மாதமாய்க் குயவனை வேண்டி

கொண்டு வந் தானொரு தோண்டி – அதைத்

கூத்தாடிக் கூத்தாடிப் போட்ட்டைத் தாண்டி”

இப்பாடல் ஆனந்தக் களிப்பு வகையைச் சார்ந்தப் பாடலாகும். முதலடி மூன்று சீரும் இரண்டாம் அடி நான்கு சீரும் பெற்று தனிச் சொல்லுடன் இரட்டையாக வரும்.

வளையல் சிந்து

வாருமையா வளையற்செட்டி

வளையல் விலைகூறும் – நீர்

மகிழ்ந்துமே கைபாரும் – பசி

வன்கொடுமை தீரும் – எந்த

மாநகரம் பேரினங்கள்

வகை விபரம் கூறும்”

உரையாடல் பொருளமைந்து பாடுதற்கு ஏற்ற சிந்தாகும். இருசீர் அடுக்கிவந்து இயைபும் மோனையும் எதுகையும் அமைந்துள்ளது.

தங்கச் சிந்து

ஆடுவதும் பாடுவதும்

ஆளடிமை செய்கிறதும்

ஒடுவதும் தேடுவதும் தங்கமே

ஒருசான் வயிற்றுக்கடி

மோனை எதுகையுடன் இருசீர் இரட்டையாக அமைந்தது. தங்கமே என விளி பெறுவதால் தங்கச் சிந்து எனப் பெயர் பெற்றது. தங்கச்சிந்து போன்று சேவல் பற்றியும் புறா பற்றியும் வரும் சிந்துப்பாடல் சேவல் பாட்டு, புறாப்பாட்டு எனப் பெயர் பெறும்.

தெம்பாங்கு

மதுரைக்கு நேர்கிழக்கே மாரியம்மன் தெப்பக்குளம்

மஞ்சள் நீரடையிலே தங்கத்திலல்லாலே – நானும்

குஞ்சரத்தைத் தோற்றேனடி பொன்னுந்தில்லாலே

முதலடி நாற்சீராகவும் ஏனைய இரு அடிகள் முச்சீராகவும் பெற்ற தெம்பாங்கு பாடலாகும்.

கும்மி

கும்மிப்பாடல்கள் ஒரே எதுகையுடன் எழுச்சீர் கழிநெடிலடி இரண்டு வரும்.

ஆரியநாட்டுப் பிராமணராம் – இவர்

ஆறண்ண மாருக்குச் சிறிய வராம்

காரணமான முத்துப்பட்ட டனுக்குக்

கலியாணக் கும்மி கொட்டுங்கடி

இது முத்துப்பட்டன் கதையில் வரும் கும்மிப் பாடலாகும். நாட்டுப்புறப் பாடல்களில் தனிச்சொல் இன்றி அறுசீர் ஓசையுடன் கும்மிப்பாடல் பாடுவதுண்டு.

கொட்டடி கொட்டடி தையமுத்து

குனிந்து கொட்டடி தையமுத்து

இது ஒருவகை இசைநயம் பெற்றது.

ஆடுங்கடி பெண்கள் பாடுங்கடி

ஆறுமு கனவன் கோவிலிலே

வெள்ளிச் சிலம்பெடுத்த தாடுங்கடி

வேலவன் வெள்ளித்தேர் ஓடையிலே

இது வேறொரு இசைநயம் பெற்ற கும்மிப் பாடலாகும். இவ்வாறு கும்மிப்பாடல்கள் பல்வேறு இசைநயங்களுடன் பாடப்பெறும்.

இசைவணி

அறுசீருடன் ஈற்றில் அடுக்குச் சொல் பெற்று வருவது இலாவணியின் இயல்பாகும். எரிந்த கட்சி, எரியாத கட்சியென இரு கருத்தில் நின்று பாடலால் வாதிடுவது இலாவணி. மன்மதன் எரிந்தான் என்பதும், மன்மதன் எரியவில்லை யென்பதும் பாடுபொருள். இதற்கேற்பத் தங்கள் கற்பனை வளத்துக்கேற்பப் பாடலைப் புனைந்து பாடுவர். ஓசைநயம் ஒன்றாகவே இருக்கும்.

மண்டலமெ லாநடுங்கத்

தொண்டைகிழி யக்கத்திடும்

மகாகூர வித்துவானே அய்யா அய்யா!

மங்கலமி குந்த குண

சங்கரனு தல்விழியால்

மன்மதவேள் மடிந்ததும் பொய்யா பொய்யா?

கண்டனம்பு ரியவந்தீர்

அண்டசரா சரமெல்லாம்

காமனாலே உற்பத்தியா சொல்லும் சொல்லும்.

**கற்பனையாப் பேசியிங்க
அற்பமான மன்மதனைக்
கடவுளென்றுரைக்காதீர் செல்லும் செல்லும்!**

ஏசல்

பழிப்பது போலப் புகழும் வஞ்சப் புகழ்ச்சியில் வரும். பள்ளு இலக்கியத்தில் சிவன், திருமால், சிறப்பியல்புகளை மூத்தப் பள்ளியும் இளைய பள்ளியும் ஏசிக்கொள்வதுண்டு.

**”வேண்டுமென்றே சோறுகறி மிக்கவிருக்க
விடத்தைக்கு டித்தாரோடி உங்கள் சிவனார்
மாண்டுபோக வெண்ணெய்தயிர் தாழியிருக்க
மண்ணைவாரித் தின்றாரோடி உங்கள் பெருமாள்”**

இது முச்சீரட்டையால் அமைந்த சிந்துவாகும்.

ஏற்றப்பாட்டு

இருசீர் பெற்று எதுகை, மோனை, இயைபுநயம் பெற்று அமைவது.

**முருகருக்கோ வள்ளி
மோகனப்பெண் ணானாள்
கந்தருக்கோ வள்ளி
கானமயி லானாள்
குமரருக்கோ வள்ளி
குடிவிளக்காய் நின்றாள்**

இவ்வாறு குறளடியால் வளர்ந்து வரும்.

உடுக்கைப் பாட்டு

உடுக்கையடித்துக் கொண்டு ஒருவன் பாட, பின்னால் இருவர் தாளமிட்டுக் கொண்டு திரும்பிப் பாடுவர். முதலடிப் பாடும்போது, ‘ஆமாமாம்’ என்று பின்பாட்டுக்காரர் சொல்லுவார். இதனைக் கண்ணுற்றே எதையும் ஏற்றுக்கொள்பவர்பவர்களை ‘ஆமாம் சாமி’ எனக் கிண்டல் செய்வதுண்டு. முதற் சீரை நிறுத்தி இரண்டாவது சீரை நீட்டிப் பாடுவர். உடுக்கைப் பாடல்கள் இரு சீரடுக்கில் வரும். நாட்டுப்புறங்களில் திரௌபதியம்மன் கோவிலில் பாரதம் உடுக்கையடிப் பாடலாகப் பெறும். அப்போது,

**கேளுமையா ஜென்மேஜையா
கீர்த்தியுள்ள ஐவர்கதை
நாடாளும் நாளையிலே
நடந்தகதை சொல்லுகிறேன்
குருநாடாம் குருகுலமாம்
குந்திமைந்தர் சரித்திரத்தை**

பரிவானதொரு சந்திரகுலம்
பாண்டவர்கள் சரித்தரத்தைக்
கேட்டுக்கேட்டு மனமகிழ்ந்தார்
கீர்த்தியுள்ள ஜென்மேஜெயன்

எனத் தொடங்கிப் பாடுவர்.

ஒப்பாரி

ஒப்பாரிப் பாடல் அளவடியாலமைந்த குறள் வெண்டுறையாகும். முதற்சீரும் மூன்றாம் சீரும் மோனை அமைந்து வரும். முதலிரு சீருக்கிடையில் ஒலியை நீட்டிப் பின்னர் இரு சீரைப் பாடுவர்.

கட்டிப் பொறப்பே கைநழுவ விட்டவுக
வாய்ச்ச பொறப்பே வகைதப்ப விட்டவுக
செல்லப் பிறப்பே திசைதப்ப விட்டவுக
ஊருப் பிறப்பிலேயும் உசத்தியுள்ள நற்பிறப்பு
நாட்டுப் பிறப்பிலேயும் நயமான நற்பிறப்பு
பாலிலேயும் தேனிலேயும் பட்சமுள்ள நற்பிறப்பு

இப்பாடல் ஒப்பாரிப் பாடலுக்கு எடுத்துக்காட்டாகும். இக்குறள் வெண்டுறை வகையிலேயே அல்லி அரசாணி மாலை, பவளக்கொடி மாலை, பஞ்ச பாண்டவர் வனவாசம், அபிமன்னன் சுந்தரி மாலை, ஆரவல்லி சூரவல்லி கதை, நல்லதங்காள் கதை போன்ற கதைப்பாடல்கள், அமைந்துள்ளன. சான்றாக அல்லி அரசாணிமாலையில்,

கண்டாளே அல்லியரும் கண்கள் சிவந்தாளே
கழுத்திலே மங்கிலியங் கட்டின தாரடா சொல்
திருட்டுப் பயலேயுன் சிவன் பறித்திடுவேன்
என்சமத்தும் சேவகமும் இப்போ தெரியுமடா

எனும் பாடல் குறள் வெண்டுறையாக அமைந்துள்ளது. இவ்வோசையினின்றும் மாறுபட்ட ஓசையுடன் குறள் வெண்டுறையாக வருவது தேசிங்கு ராசன் கதை

தெற்கே வெகு தாரமிருக்குது செஞ்சிக் கோட்டை பாரு
செஞ்சிக்கோட்டை ஆளும் ராசன் தேரணிமகராசன்
தேரணிராசன் குமாரன்நான் தேசிங்கு மகிபாலன்
சிறற்ப்பதுரை தரணிசிங்குமே சிறையிலிருக்கிறாராம்
குதிரை ஏற வலுவில்லாமல் கொலுவிருக்கிறாராம்
குதிரையேறிச் சவாரிசெய்துநான் கொண்டுபோக வந்தேன்

என்ற பகுதி எடுத்துக்காட்டாகும்.

தாலாட்டு

ஓரேதுகை பெற்று அளவடி இரண்டாய் வரும் தாழிசையாய் தாலாட்டுப் பாடல்கள் அமையும்.
இதனின் வேறுபட்டு வரும்போது குறள் வெண்டுறையாகி விடும்.

ஆத்து மணகுவிச்சு

அருந்தவசு செய்யயிலே

பார்த்திருந்த பரமசிவன்

பாலகனைத் தந்தாரோ

மார்நிறைய சந்தனமாம்

மடிநிறைய வெற்றிலையாம்

சேர் நிறைந்த களிப்பாக்காம்

சீர் கொடுப்பார் தாய்மாமன்

அளவடி இரண்டாய் எதுகை பெற்று வந்த தாழிசை, எதுகை பெறாது குறள் வெண்டுறையாய்,

வெள்ளி விளக்கெரியும் விசயருடை வாசலிலே

தங்க விளக்கெரியும் தருமருட வாசலிலே

போன்றும் வரும்.

நிறைவாக,

நாட்டுப்புறப் பாடல்களின் உயர்வு அவற்றின் பண்களிலும் எளிமையிலும் இனிமையிலும் இருக்கின்றன. சேசி. ஹாட்ஹார்ட் என்னும் ஆங்கில அறிஞர் நாட்டுப்புறப் பாடலின் இசை அவற்றின் வளத்தையும் கம்பீரத்தையும் அதிகப்படுத்துகிறது என்று கூறுவது கருத்தக்கதாகும். என நாட்டுப்புறவியல் ஆய்வறிஞர் சரசுவதி வேணுகோபால் அவர்கள் கூறுகிறார்கள்.

நாட்டுப்புறப்பாடல்கள் இசை நயத்துடன் யாப்பமைதிக்கேற்ப அமைந்துள்ள பாங்கினைக் காணும்போது இலக்கியத்தின் கருவாய் விளங்கும் நாட்டுப்புற மக்களிடமிருந்தே இலக்கணத்தின் கருவும் அமைகிறது எனலாம்.

தமிழர்களின் உணர்வோடும், உழைப்போடும் கலந்த மிக முக்கியமான ஒரு கூறாகும். ஏட்டுக் கல்வியறிவு இல்லாத பாமர மக்கள், தங்களின் உழைப்பின் களைப்பை மறக்கவும், மகிழ்ச்சியை வெளிப்படுத்தவும் இயற்கையாகவே இந்த இசைநயத்தைக் கையாண்டுள்ளனர்.

துணைநூற் பட்டியல்

- [1.] அழகப்பன். முனைவர். ஆறு – நாட்டுப்புறப் பாடல்கள் திறனாய்வு, பாரி நிலையம், 90, பிராட்வே, சென்னை – 600 108. மறு பதிப்பு – 2018.
- [2.] ஆறுமுகம், எம்.ஏ.,பி.டி.,. அ- நாட்டுப்புற இலக்கியமும் பண்பாடும், தேன்தமிழ்ப் பதிப்பகம், 85, சுப்பிரமணியம் பிள்ளைத்தெரு, சேலம் – 636 001. முதற்பதிப்பு –செப்டம்பர், 1984.
- [3.] சக்திவேல்.ச.முனைவர், நாட்டுப்புற இயல் ஆய்வு, மணிவாசகர் பதிப்பகம், பாரி முனை, சென்னை -600 108.
- [4.] வானமாமலை. நா, - தமிழர் நாட்டுப் பாடல்கள், நியூசெஞ்சுரி புக் ஹவுஸ், சென்னை – 600 098.